

Can Cot

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Veïnat de Rupit, 4 - Zona de Canyamars
Emplaçament	A peu del camí que va del nucli urbà de Canyamars a la creu de Rupit, sota la Solella d'en Puig
Alçada:	262m

Coordenades:

Latitud:	41.60931
Longitud:	2.46816
UTM Est (X):	455686
UTM Nord (Y):	4606536

Classificació

Número de fitxa	08075-124
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 000612900DG50F
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dc., 13/12/2017 - 01:00

Descripció

Masia aïllada de planta rectangular, formada per dos cossos adossats sota la mateixa coberta. Aquesta coberta és bastida en teula àrab de dues vessants de diferent longitud i el carener perpendicular a la façana principal. El volum principal consta de planta baixa, pis i golfes. La façana principal, orientada a migdia, presenta un portal d'accés rectangular amb els brancals bastits amb carreus de pedra i la llinda plana. La resta d'obertures es corresponen amb finestres rectangulars, amb els emmarcaments bastits amb carreus de pedra i les llindes planes. Destaquen les llindes de les finestres de la banda de llevant, la de la planta baixa gravada amb l'any 1763 i la del pis amb l'any 1747. La llinda de la finestra balconera del pis està gravada amb un arc conopial, tot i que sembla restituïda. A la part superior del parament hi ha un destacable rellotge de sol de grans dimensions. La part corresponent a l'altre volum està reformada, tot i que conserva un gran arc rebaixat emmarcat amb carreus de pedra actualment tapiat. La construcció presenta els paraments arrebossats i emblanquinats, amb ràfec de teula àrab a la façana principal i les cantoneres del volum principal embellides amb carreus. A l'extrem de ponent de la masia hi ha un volum auxiliar adossat amb teulada d'un sol vessant, que presenta un plafó de ceràmica vidrada acolorida referent a la font de Llor (actualment desapareguda): "A CAN COT AIGUA DE LA "FONT DEL LLORT"". Sota seu hi ha una pica de pedra.

Observacions:

L'element està inclòs dins dels límits del Parc del Montnegre i el Corredor.

Història

La primera referència documental de la masia apareix en un capbreu de les rendes de Dosrius i Canyamars datat l'any 1570. En aquest document consta "Antonio Cot, Manso Cot de Canyamars". Al mateix temps, la masia apareix novament documentada en una relació de masos del terme de Dosrius i Canyamars ("Individuació de tots los masos que componen lo terme y Parroquies de Dosrius y Canyamas ab las casas y terras que son continuades en lo de capbreu del 1570"). En aquest document hi torna a aparèixer "Antonio Cot, pagès de Canyamars". Finalment, en una relació titulada "Noms dels masos en que es componen la parròquia de Dosrius y Canyamas quan totes estan baix domini directe de la casa de Marquès de Castelldosrius" hi consta el "Mas Cot". Posteriorment, segons una relació de les cases que existien a Dosrius consultada a finals del segle XIX pel rector Gaietà Viaplana, l'any 1632 continua apareixent el cognom "Cot" dins del veïnat de Canyamars. Dins del mateix document, en la llista corresponent a l'any 1897 hi apareix novament. Durant el segle XVIII, les referències documentals del cognom i de la masia continuen. En aquest sentit, en una "Llista per cobrar en lo terme de cañamás un ters i mitx de catastro per lo enganxament de los soldats que dit poble contribueix", hi consta en "Francesc Cot dit llanchar". Aquest document forma part del fons documental de la família Gel i Amat de Canyamars i està datat dins del segle XVIII. Així mateix, en una llibreta que passava revista de les terres i vinyes de Dosrius i Canyamars datada l'any 1779, hi apareix "Esteve Cot". I, finalment, en les "Llibretes per cobrar lo reial catastro de dosrius y cañamas del primer ters de 1786", i també en les posteriors fins l'any 1792, hi consten en "Mateu Cot i Jasinto Cot". Quant al segle XIX, la masia apareix grafiada en un plànol cadastral dels termes de Dosrius i Canyamars elaborat l'any 1853. I, finalment, en un llibre de registre de retolació de carrers i numeració de cases del quinquenni 1860-1865, en el veïnat de Rupit, hi consten dues caps de casa de dos edificis diferents de cognom Cot. La masia sempre ha estat propietat de la família Cot, passant de generació en generació des del segle XVI. Era una de les masies més grans de Canyamars, amb jornalers que venien de les masoveries més properes (cal Ranco, cal Xerrac, can Pau de la Rosa, etc.). Segons la propietària actual, la façana de la masia fou reformada l'any 1962 (coincideix amb la data del rellotge de sol) i la teulada l'any 1983.

Bibliografia

ALSINA I BOIX, Neus; JUBANY I PINÓS, M. Àngels (1995). Una ullada al passat: història gràfica de Dosrius, Canyamars i el Far (1900-1975). [Dosrius]: Ajuntament de Dosrius, p. 106. ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RR.55/135. DIPUTACIÓ DE BARCELONA (1989). Pla Especial del Montnegre i el Corredor (Serralada de Marina). Aprovació definitiva 20-07-1989. [Inèdit]. RAMIS NIETO, Josep. "Cases a Dosrius (1632-1897)". A Dosrius. Una visita al passat. 1 de novembre de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017.

